

اخبار

همراه با تئاتر در هفته‌ای که گذشت

این روزها اگر چه تئاتر کشور زیر سایه استقبال قابل توجه از آثار سینمایی قرار دارد اما همچنان چراغ هنرهای نمایشی در سالن‌های مختلف سطح شهر روشن است. اگر سری به اخبار و اطلاعات تئاتر در هفته اخیر بزنیم باید به افتتاح نمایش «کمدی استشمامت» در تالار قشقای اشاره کنیم و همچنین ادامه‌ای بر اجرای نمایش «هنه دلاور و فرزندانش» توسط امیر دژاکام که به دلیل استقبال مخاطبان از این اثر خاص برتولت برشت همچنان پرشور ادامه دارد. نمایش «هنه دلاور و فرزندانش» هر روز ساعت ۱۹:۳۰ در تالار چهارسوی تئاتر شهر به صحنه می‌رود. همچنین تاریخ اختتامیه نمایش «حساب پرداخت نمیشه» نوشته داریو فو و به کارگردانی کلاوه مهبوی که در تالار سایه در حال اجراست، روز جمعه ۱۷ اردیبهشت ماه اعلام شد. اما تازه‌ترین اجرای آثار نمایشی، «کمدی استشمامت» به نویسندگی امید طاهری و کارگردانی میثم عیدی نام دارد که در تالار قشقای تئاتر شهر برپاست و در راستای برگزاری آزمایشگاه تئاتر کمدی در قالب طرح مطالعات اجرایی قشقای دوشنبه ششم اردیبهشت‌ماه نشست مطالعاتی «ژانر کمدی» نیز برگزار شد. نمایش‌های طنزانه «کمدی اتفاقات» و «کمدی استشمامت» هر روز (جز روزهای شنبه) در ساعت ۱۸ و ۲۰ روی صحنه می‌رود.

یادبودی برای امیر حسین فردی پدر داستان انقلاب معلمی همیشه زنده

مراسم سومین سالروز درگذشت مرحوم امیرحسین فردی در حوزه هنری با حضور ادیبان و فرهنگیان برگزار شد و نویسندگان حاضر در این جمع به بیان خاطراتی از پدر داستان انقلاب پرداختند. علیرضا قزوه در ابتدای این مراسم با بیان اینکه فردی در بزنگاههای انقلاب به میدان آمد و حرف خودش را زد، به پیام رهبر معظم انقلاب به‌مناسبت درگذشت این نویسنده اشاره کرد و گفت: این پیام از جنس دیگری بود و نشان‌دهنده نگاه ویژه رهبر انقلاب به آقای فردی بود. در این پیام ایشان با صفات زیادی همچون متعهد، مجاهد، مؤمن، سختکوش و انقلابی آقای فردی را ستوده بودند و همه می‌دانیم که رهبر انقلاب در پیام‌هایشان به کسی نان قرض نمی‌دهند بلکه صفاتی را به افراد نسبت می‌دهند که مستحق آن هستند. محسن پرویز، از دیگر سخنرانان حاضر در این مراسم بود که گفت: فردی جزو کسانی بود که دانش خود را دوست داشت به دیگران منتقل کند. او در این راه هیچ ادعایی نداشت و همین امر در جذب دیگران بسیار مؤثر بود. این فعال فرهنگی افزود: داستان انقلاب مدیون فردی است. او داستان انقلاب را

احیا کرد. در ادامه مراسم، محمد ناصری، از شورای نویسندگان مسجد جوادالائمه(ع) نیز در سخنانی به نقش امیرحسین فردی اشاره کرد و گفت: مسجد جوادالائمه(ع) توفیق بزرگی داشت که امیرحسین فردی در آنجا بود که به‌واسطه حضور او، اتفاقات خوبی شکل گرفت. اگر ما افتخار می‌کنیم که از بچه‌های مسجد جوادالائمه(ع) هستیم، خود مسجد به حضور زنده‌یاد فردی افتخار می‌کند. وی ادامه داد: فردی به‌واسطه شخصیتی که داشت، مربی بسیاری از جوانان، نوجوانان و حتی بزرگسالان بود. او مربی تعداد بسیاری از شهدا بود و در جریان زندگی و خاطرات آنها قرار داشت و این یکی از بزرگ‌ترین توفیقات زندگی او بود. وی به‌واسطه خلیقاتی که داشت توانست افرادی از طیف‌های مختلف را در مسجد جوادالائمه(ع) جمع کند؛ از کسانی که علاقه‌مند به فوتبال و کوهنوردی بودند گرفته تا کسانی که مشتاق ادبیات و داستان‌نویسی بودند.

تقدیر فرمانده سپاه از کارگردان فیلم «یتیم‌خانه ایران»

مراسم اکران خصوصی فیلم سینمایی «یتیم‌خانه ایران» با حضور جمعی از مسئولان فرهنگی، سیاسی و نظامی کشور برگزار شد و همچنین از لوی‌القاسم طالیی، کارگردان این فیلم سینمایی تقدیر به‌عمل آمد. در این مراسم سرلشکر محمدعلی جعفری فرمانده کل سپاه پاسداران، حجت‌الاسلام علیرضا پناهیان، حجت‌الاسلام شهاب‌مردی،عباس سلیمی‌نمین، موسی حقانی، سردار حسین سلامی جانشین فرمانده کل سپاه پاسداران و سردار سیدمسعود جزایری معاون ستادکل نیروهای مسلح حضور داشتند و سردار عزیز جعفری، فرمانده سپاه پاسداران انقلاب ضمن تقدیر از تلاش‌هاوزحمات کارگردان و سایر عوامل تولید این فیلم تاریخی هدایایی به ایشان تقدیم کرد.

نگاهی به نمایش «هویت پروانه‌های مرده» به نویسندگی و کارگردانی احمد سلگی

نفس‌های پروانگی

خوبی از بازیگرانتش گرفته‌است و این حس خوب بودن را باید در تغییر مدام لحن، حرکت و ژست آنان جست‌وجو کرد. به مثال‌ها نقبی بزنیم و به جایی برویم که یکی از بازیگران دختر از نقش دختر کافه‌چی به زن لوند و سپس عاشق دلخسته اصطلاحاً شفیت- تغییر موضع- می‌دهد. همچنین

نمایش «هویت پروانه‌های مرده» دارای خرده‌روایت/کلان‌روایت است. به نحوی که شاهد هستیم در قابلیت‌های قابل توجهی است که به آن پرداخته می‌شود. اول اینکه این اثر دارای ریتم سریع و مناسبی است و بدون شک مخاطب با دیدن «هویت پروانه‌های مرده» حس می‌کند سوار بر یک خودروی پرسرعت، در فضای سالن به چرخش درآمده‌است. فضایی برای تنفس وجود ندارد. بازیگران مدام جای خود را عوض می‌کنند و هر یک در دیگری حلول پیدا می‌کند. مخاطب گیج و منگ، مبهور می‌شود که چه شرایطی حاکم است. البته این برای چند دقیقه نخواست است. فرم نمایش به همان سرعت اجرا، مخاطب را آموزش می‌دهد. ریتم تند نمایش کارکردی هیجان‌انگیز دارد. این هیجان‌ها راها و بارها تشدید می‌شود؛ همانند صحنه کافه‌باشپ و دخترکی که مدام سفارش‌ها را برمی‌شمارد. البته تنها این تندی در کلَام نیست، در حرکات نیز بروز پیدا می‌کند، مثل کوبیدن صندلی‌های فایبر گلاس در هم با افتادن‌های مکرر.

ریتم تند «هویت پروانه‌های مرده» به حفظ ساختار کمک می‌کند یعنی اگر نمایش از نفس بیفتد، برای مخاطب تبدیل به یک چیز نامفهومی نمی‌شود. سلگی برای رسیدن به این رابطه، بازی

نگاه گروه فرهنگ و هنر: تعطیلی شورایعالی سینما تازه‌ترین دستاورد حاصل‌شده از سوی متولیان وزارتخانه فرهنگ دولت یازدهم بود! در واقع متولیان امر مسؤولان سینمایی قرار دارد به جای درمان بیمار و ارائه شوک به تن نیمه‌جانش، کار را با مرگی تلخ یکسره کردند تا شورایی که می‌خواست به‌عنوان مرجعی راهگشا قرار گیرد و در حل معضلات موجود در بدنه سینما نقشی راهبرانه داشته باشد، در فضای نادیده‌انگاری دولت نسبت به بحث فرهنگ و هنر به کل برچیده شود و این‌ا ادامه بی تفاوتی‌های معمول به جایگاه والای فرهنگ و هنر در این دیار است، چرا که نمی‌دانند حتی بازسازی چرخه‌های اقتصاد و سیاست و دیگر حوزه‌های فعالیت هر سرزمینی از طریق روغن‌کاری فرهنگ رخ می‌دهد

وزیربنای هر تفکری از فرهنگ و هنر روی خواهد داد که عاملی والا برای آگاهی بخشی است. شورایعالی سینما ۹ دی‌ماه ۸۹ نخستین جلسه خود را برگزار کرد البته ۱۰ ماه بعد در هیات وزیران به تصویب رسید و رئیس‌جمهور وقت هم در فروردین‌ماه سال بعد آیین‌نامه آن را ابلاغ کرد اما کمتر کسی می‌پنداشت این شورای با نام و نشان والا در کمتر از ۶ سال از حیات خود به مرگی فقیع دچار شود، اگرچه با همه نقدهایی که به انحلال شورایعالی سینما وجود دارد باید وضعیت آن را در سال‌های اخیر به نقد درآورد که بدون وجود خروجی مناسب تنها دارای یک نام بود و بس. البته باید دانست نهادهای بسیاری همین حالا وجود دارند که چنین حالت خواب‌گرفته‌ای به خود گرفته‌اند و در واقع برخلاف گفته‌های مسؤولان امر مبنی بر اینکه ناکارآمدی شورایعالی سینما دلیلی برای تعطیلی‌اش بوده است، باید سراغ گزینه‌های دیگر و اساسی‌تری رفت که در تحلیل پیش روزانه خواهد شد. شورایعالی سینما در دولت قبل و در زمان مدیریت جواد شمقدری بر سینمای کشور جهت ارائه فضایی جهان‌شمول از فرآیند حرکتی سینمای کشور ایجاد شد تا در مباحثی کلان و در زمینه زیرساخت‌ها و اعمال مدیریت و تربیت و بهبود وضعیت سینما و هدایت سینمایرمان جوان کشور ورود یافته و راهبر ریل حرکتی قطار سینمای کشور باشد. شورایعالی سینما در ابتدای امر با معرفی اعضای خود از اهالی پیشگوسوت سینما متشکل از داوود میرباقری،

تحلیلی از چرایی انحلال شورایعالی سینما ادامه بی تفاوتی‌ها به جایگاه والای فرهنگ و هنر!

مسعود جعفری‌جوهرانی، احمد نجفی، جمال شورجه، مسعود دهنمکی و محسن علی‌اکبری در دولت گذشته جلساتی را با مدیریت رئیس دولت برگزار و مصوباتی را هم برای بهبود وضعیت سینمای ایران تصویب کرد اما حاشیه‌های رخ داده پیرامون سینما در مقاطعی بویژه در زمان جلسات خالص سینما موجب انحرافات در تشکیل اجلاس و ارائه برنامه‌هایی راهگشا شد. با روی کارآمدن دولت «تدبیر و امید»، آندک امید باقیمانده در حیات شورا هم رخت بریست و بدون حضور رئیس‌جمهور و با توجه به فضای متفاوت رخ داده در نزد متولیان امر، شرایط برای تعطیلی همیشگی شورایعالی سینما فراهم شد. اگر چه رئیس‌جمهور و با توجه به فضای متفاوت رخ داده در نزد متولیان امر، شرایط برای تعطیلی شورایعالی سینما مورد تردید است! در فروردین‌ماه سال ۹۳ و در اوایل روی کارآمدن حجت‌الله ایوبی به عنوان ریاست سازمان سینمایی جهت نمایشی از روی خوش امیدووری؛ نزد مردم حکمی مبنی بر انتخاب اعضای جدید شورا صادر شد اما کمتر کسی از اهالی جدی فرهنگ و هنر می‌توانست تصور کند که واژه‌های نقش بسته از دولت امید توسط مرد‌اول مدیریتی سینما دقیقاً ۲ سال بعد و در فروردین ماه سال ۹۵ به کل منجمد شود! اما حقیقت چنین بود که حجت‌الله ایوبی در حکم صادره در اواسط فروردین ۹۳ عنوان داشت: «در فضای سرشار از امید کنونی، شورایعالی سینما می‌تواند مشخصه ایجاد عزم و اراده ملی برای ارتقای این هنر ارزشمنده و حل مشکلات و چالش‌های پیش رو باشد.» و همین جناب رئیس در اواسط فروردین ۹۵ اذعان داشت: «تصورمان این بود که سرنوشت سازمان سینمایی به شورایعالی سینما

خاصی به نگرش پست‌مدرنیسم دارد. حتی ورود دانن مباحث علمی به اثر برآمده از پست‌مدرنیسم است. این را باید در شکل اجرا نیز قرار داد. مخاطب با یک اثر رئالیستی مواجه نیست. همه چیز ساختگی پیش‌می‌رود. آدم‌ها فاقد صحت ثابت هستند. برای مثال نمی‌توانید نقش بازیگری به یک بازیگر اطلاق دهید. استفاده از فاصله‌گذاری‌های مکرر در دل نمایش نیز به‌رویه پست‌مدرنیستی ارتباط پیدا می‌کند. تا اینجا مشخص شد که اثر سلگی، اثری است پویا و جذاب که در آن رگه‌های فکر و اندیشه نیز یافت می‌شود و شما را به تامل می‌اندازد؛ اگر فرصتی برای تنفس بگذارد. به دنبال روش‌های تازه‌ای در اجراست و بازیگرانش توان معوقی برای ارائه آن بروز می‌دهند. با این حال پست‌مدرنیسم اثر تا جایی مخدوش

است، نخست از همان جایی شروع کنیم که تعریف اثر است، شکستن کلان‌روایت. اگرچه به نظر می‌رسد سلگی در «هویت پروانه‌های مرده» یک کلان‌روایت مرسوم را زیر سوال برده است؛ اما باز هم از آن پیروی می‌کند، برای روشن شدن اینگونه فکر کنید که مخاطب در همان ابتدای نمایش می‌دانست بر سر شخصیت‌ها چه آمده است و حال اما در این نمایشنامه تالشی برای رسیدن به برخی المان‌های آن شده‌است. با این حال گفتن این حرف که احمد سلگی با آگاهی قصد خلق نمایشنامه‌ای علمی داشته نیز گراف است. گفتنی است که «هویت پروانه‌های مرده» با چند مورد ریز به گونه نمایش‌های علمی نزدیک شده است. بدون توضیح مفصلی درباره این گونه می‌توان به خلاصه گفت، نمایشنامه علمی اثری است که فرم یا محتوای آن با مباحث علمی غیرعلوم انسانی ارتباط داشته باشد، همانند آثار تام استوارپد. نمایش در چند جا و البته با تکرار، مفاهیمی چون اثر پروانه‌ای، تقسیم‌مینوز، بیماری سرطان و… را شرح می‌دهد. این مفاهیم در ساختار نیز نمود دارد، از جمله اثر پروانه‌ای. الگوی مدرنی که می‌توان برای نمایش یافت، نمایشنامه تحسین‌شده «زیرکی» است و البته تا حدی «آرکادیا». از سویی نمایش احمد سلگی بشدت وابسته به جهان پست‌مدرن است. شکستن کلان‌روایت برای رسیدن به خرده‌روایت – با خوانش لیوتاری – می‌تواند گام مهمی در رسیدن به رویه پست‌مدرنیسم باشد. در کنار این باید از عدم قطعیتی موجود در اثر حرف زد که در وجود شخصیت‌پردازی و تعبیه شده است. ریتم تند نمایش نیز وابستگی

ورود به جزئیات امور تخصصی نه درست است نه کارشاسانه. ایشان معتقدند مسائل فرهنگی باید در سطح وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی حل‌ووصل شود. آقای وزیر هم شخص با سابقه‌ای هستند و مسائل را به بخش‌های تخصصی واگذار کرده‌اند و حال با چنین رویکردی اینکه ما همه مسائل سینما را در جلسه با رئیس‌جمهور حل‌وفصل کنیم، راه و روش این دولت نیست.»

همچنین وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در گفته‌هایی مختصر نهایت رخ‌داده در تعطیلی شورایعالی سینما را اعلام می‌کند. «تشکیل این شورا از ابتدا اشکال داشته است و علاوه بر این در دوره گذشته یکسری شوراهای عالی تشکیل شده‌است که با توجه به تراکم کاری رئیس‌جمهور و به هیچ وجه نمی‌شود همه شوراهای عالی زیر نظر وی تشکیل شود مانند شورایعالی سینما یا شورایعالی حج و دهها شورایعالی که تشکیل می‌شود.» از این لحاظ نبود فرصت مناسب از سوی شخص اول اجرایی کشور می‌تواند دلیل محکم‌تری برای تعطیلی این شورا باشد و البته برای دولتی که مسائل سیاسی و مذاکرات گسترده دیپلماتی زمان اختصاصی برایش باقی نمی‌گذارد، دور از پذیرش خواهد بود!

با این وجود نمی‌توان ناکارآمدی شورایعالی سینما را از بدو تولد تاکنون نادیده گرفت و برای ادامه فعالیت شورا و رسیدن به چارچوبی درست لازم بود به شکل درست و اصولی به فعالیت آن نگاه شود. البته از این نوع نهادهای ناکارآ در بدنه فرهنگی کشور بسیار می‌توان یافت که سال‌ها موضوع پر بیراه نیست که بسیاری از اهالی فن و سینماگران کشور ادعان بر این دارند که با توجه به عملکرد دولت در این چند ساله مشخص است که فرهنگ و هنر جایگاهی در میان اراد‌توروز‌ها نداشته و هیاهویی «برجام»، غصه‌ها و فغان‌های سینمای ایران را نادیده و ناشنیده گرفته است! به هر روی با توجه به گفته‌های رئیس سازمان سینمایی نوک پیکان توجهات مبنی بر اتخاذ تصمیم درباره تعطیلی شورایعالی سینما باز هم به شخص اول دولت بازمی‌گردد، چنانکه ایوبی عنوان داشت: «دکتر روحانی به‌عنوان رئیس دولت یازدهم معتقدند کارهای تخصصی باید در نهادهای تخصصی و توسط افراد مربوطه دنبال شود و در همین راستا کارهای فرهنگی را به وزیر فرهنگ واگذار کرده‌اند و بارها گفته‌اند

رویدادها

پایان جشنواره جهانی فیلم فجر

بامعرفی‌برگزیده‌ها

«فوج‌ها» از ایلند بهترین شد

گروه فرهنگ و هنر: جشنواره سی‌وچهارم جهانی فجر با برگزاری مراسم اختتامیه در تالار وحدت به کار خود پایان داد. در آیین اختتامیه سی‌وچهارمین جشنواره جهانی فیلم فجر، فیلم «فوج‌ها» ساخته قابل تحسین گرمور هاگنوارسون، فیلمساز جوان ایلندی به عنوان بهترین اثر شناخته‌شد که جایزه یادشده توسط طراح صحنه این فیلم دریافت شد. اصولاً یکی از معضلات جشنواره فجر عدم حضور صاحبان آثار اکران‌شده در این رویداد است که معمولاً جایز اختصاص داده شده به سفیران کشورهای برنده به نمایندگی از هنرمندان اعطای می‌شود؛ یکی از موارد قابل توجه در مراسم اختتامیه

فشرده‌گی برنامه‌ها و ایجاد زمانی بسیار محدود برای سخنرانی بود تا حاضران از پرحرفی‌های رایج در اینگونه مراسم دور شوند! اما در این دوره از جشنواره که به شکلی مستقل از جشنواره ملی برگزار می‌شود، تندیس بهترین بازیگر زن به پانتنا٠ پناهی‌ها برای فیلم «نفس» و جایزه هیات داوران برای دستاوردهای هنری و تکنیکی به فیلم سینمایی «رونند» اهدا شد. در ابتدای مراسم یک گزارش تصویری از روند برپایی جشنواره پخش شد که در بخشی از این تیزر رضا میرکریمی، دبیر جشنواره در قالب گفت‌وگوئی کوتاه، میبخی را به جریان انداخت و گفت: «جشنواره فجر جشن مردمی است اما آیا جشنواره جهانی هم باید مردمی باشد یا اینکه باید به حوزه‌هایی چون جامعه‌شناسی و روانشناسی و… برسد؟» همچنین در این تیزر حجت‌الله ایوبی، رئیس سازمان سینمایی گفت: «جشنواره فیلم فجر قرار نیست جشنواره کن و برلین دو باشد، بلکه باید جشنواره ایرانی باشد». در این دوره و در بخش «هنر و تجربه» از فیلم «آقای بنفش» تقدیر شد و تندیس جشنواره به فیلم «یکپره» از لهستان

بسیزیک رسید. در بخش «بین‌الماذهب»، فیلم «مزنکو» به کارگردانی مهدی قربانبیو جایزه اصلی را دریافت کرد. همچنین در این بخش دیپلم افتخار به فیلم «زواج با عشق در کابل» و دومین دیپلم افتخار هم به فیلم کوتاه «هستی» اهدا شد. در بخش «جلوه‌گاه شرق» دیپلم افتخار به مستند «A 175» رسید بهترین کارگردانی و ۱۰۰ میلیون ریال جایزه نقدی را به دست آورد. تندیس بهترین فیلم آسیایی هم به «درخت گردو» ساخته برلان نورموخامتسوف اهدا شد. در بخش «محمد امین» که از این دوره اضافه شده است، فیلم «زواج با عشق در کابل» صاحب جایزه شد. در بخش اصلی «سینمای سعادت» تندیس بهترین بازیگر مرد به سیگور جانسون تئودور برای فیلم «فوج‌ها»، بهترین فیلمانه به فیلم سینمایی «امام‌هانگلمه سقوط یک درخت» به نگارش تلمواسنئال و میشل گازتامبیداز اسپانیا، بهترین کارگردانی به امین آلبیر برای فیلم «جنون» از ترکیه و بهترین فیلم و ۲۰۰ میلیون ریال جایزه نقدی به فیلم «فوج‌ها» از ایلند و دانمارک اهدا شد. در انتهای مراسم هم رضا میرکریمی، دبیر سی‌وچهارمین جشنواره جهانی فیلم فجر روی سن آمد و خیر از انتخاب دوباره خود برای سی‌ونهمین دوره جشنواره جهانی فجر داد و قول اینکه جشنواره‌ی بهتر برگزار خواهد شد.

سینما رنگی تازه می‌گیرد

وضعیت اکران آثار سینمایی در سری دوم اکران‌های اسمسل با برگزاری نشست شورای صنفی نمایش مشخص شد و ترکیب اکران نوروزی تغییر کرد تا سردر سینماها پس از مدت‌ها رنگی تازه بگیرد. غلامرضا فرجی، سخنگوی شورای صنفی نمایش درباره وضعیت اکران آثار نوروزی عنوان کرد: فیلم‌های «من سالوادور نیستم» و «کوچه بی‌نام» به ترتیب ۱۵ و ۸ اردیبهشت‌ماه با فیلم‌های جایگزین تغییر کرده و فیلم‌های «خندهای آتوسا» و «زدها و آبلد و یک روز» به ثبت رسید و قرارداد فیلم «به دزدی عاشقانه» در گروه سینمایی کورش بعد از اکران فیلم «۵۰ کیلو آلبالو» ثبت شد. فرجی در ادامه افزود: فیلم‌های سینمایی «بادیگارد»، «بلد و یک روز» و «۵۰ کیلو آلبالو» در سرگروه‌های سینمایی از تاریخ ۱۵ اردیبهشت‌ماه تعویض می‌شوند و ۲ فیلم «من سالوادور نیستم» و «کوچه بی‌نام» در کل سینماها به ترتیب در تاریخ‌های ۱۵ و ۸ اردیبهشت تعویض خواهد شد.